

เด็กๆ ช่วยกันหิ้วมะขาม กระเทียม หัวหอม ฯลฯ
อ่านว่า เด็กๆ ช่วยกันหิ้วมะขาม กระเทียม หัวหอม ละ
หรือ เด็กๆ ช่วยกันหิ้วมะขาม กระเทียม หัวหอม และอื่นๆ

๔. ? เรียกว่า **ปริศน์** หรือ **เครื่องหมายคำถาม**

ใช้วางไว้หลังคำถาม เช่น

บ้านของเธออยู่ที่ไหน?

ใครมาส่ง?

(ปัจจุบันไม่นิยมใช้วางหลังประโยค)

๕. “ ” เรียกว่า **อัญประกาศ** หรือ **เครื่องหมายคำพูด**

ใช้เขียนหน้าและหลังข้อความที่เป็นคำพูด เช่น

แม่บอกว่า “รักลูกทุกคนจ๊ะ”

๖. ! เรียกว่า **อัศเจรีย์** หรือ **เครื่องหมายแสดงอารมณ์**

ใช้เขียนหลังคำอุทาน เช่น

โอ้โฮ! ไชโย! แหม! ว้าย!

๗. () เรียกว่า **นขลิขิต** หรือ **เครื่องหมายวงเล็บ**

ใช้ขยายข้อความ เช่น

กรุงเก่า (กรุงศรีอยุธยา)

เกษตรแฟร์ (งานตลาดนัดการเกษตรของมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์)

๘. - เรียกว่า **ยัติภังค์**

ใช้แยกพยางค์เพื่อบอกคำอ่าน เช่น

ยัติภังค์ อ่านว่า ยัด - ตี - พัง

ใช้ในความหมาย “ถึง” เช่น

๑๒ - ๑๓ ปี อ่านว่า สิบ - สอง - ถึง - สิบ - สาม - ปี

๙. ____ เรียกว่า **สัญญาณ**

ใช้ขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญที่ต้องการเน้น เช่น

คุณครูพาพวกเราไปเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของโลก

๑๐. / เรียกว่า **ทับ**

ใช้เขียนหลังจำนวนเลข เพื่อแบ่งจำนวนย่อย ออกจากจำนวนใหญ่ เช่น

บ้านเลขที่ ๙๘/๖๙ อ่านว่า บ้าน - เลข - ที่ - เก้า -
สิบ - แปด - ทับ - หก -
สิบ - เก้า

๑๑. . เรียกว่า **มหัพภาค**

ใช้กำกับอักษรย่อ เช่น

ป. คำเต็มว่า ประถมศึกษา
ฮ. คำเต็มว่า เฮลิคอปเตอร์
ต. คำเต็มว่า ตำบล

ถ.	คำเต็มว่า	ถนน
อ.	คำเต็มว่า	อำเภอ
จ.	คำเต็มว่า	จังหวัด
ส.ค.	คำเต็มว่า	สิงหาคม
รร.	คำเต็มว่า	โรงเรียน
พ.ศ.	คำเต็มว่า	พุทธศักราช
ร.ต.	คำเต็มว่า	ร้อยตรี (ยศทหารบก)

๑๒. , เรียกว่า **จุลภาค**

ใช้เขียนคั่นจำนวนเลข เขียนคั่นคำ เช่น

๑,๐๐๐ (หนึ่งพันบาทถ้วน)

๑๐๐,๐๐๐ (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

หนึ่ง , สอง , สาม , สี่ , ห้า

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

นิทาน

น้ำหวานคิดใหม่

น้ำหวานเป็นลูกสาวคนที่สองมีพี่สาวชื่อน้ำตาล ซึ่งน้ำหวานจะอยู่กับแม่ ส่วนน้ำตาลได้ไปอยู่เป็นเพื่อนป้าพี่สาวของแม่อีกอำเภอหนึ่ง น้ำหวานเป็นเด็กไม่อยากไปโรงเรียนและเกียจคร้าน ส่วนแม่ของน้ำหวานเป็นคนดีและขยันทำงาน มีน้ำใจต่อเพื่อนบ้านมีอาชีพเป็นชาวสวนปลูกส้มโอ วันหนึ่งเมื่อแม่ของน้ำหวานกลับมาจากการนำส้มโอไปส่งขายให้แม่ค้าที่ตลาดกลับมาถึงบ้านตอนเที่ยงก็รู้ว่าน้ำหวานยังนอนอยู่ไม่ไปโรงเรียน “ทำไมน้ำหวานไม่ไปโรงเรียน” แม่ถาม “หนูไม่อยากเรียนหนังสือ” น้ำหวานตอบ วันหนึ่งแม่พาน้ำหวานออกไปเดินเล่นในสวนส้มโอที่กำลังเจริญเติบโตเต็มที่แม่พูดกับน้ำหวานว่า “การปลูกส้มโอที่จะให้ได้ผลดีนั้น เราต้องหมั่นดูแล รดน้ำหลายปี” แม่สอนน้ำหวานว่า “หนูก็ต้องขยันเรียนให้มากๆ เพราะการศึกษาก็เหมือนกับการปลูกส้มโอ” แล้วแม่ก็ชี้ให้ดูมดตัวน้อยและพูดว่า “หนูเห็นไหมว่ามดเหล่านี้พวกมันกำลังทำอะไรอยู่” น้ำหวานตอบ “เห็นจะพวกมันกำลังขนอะไรไปไว้ในใต้ดิน” แม่ตอบ “นี่แหละมันกำลังช่วยกันขนอาหารไปเก็บไว้กินหน้าแล้ง” น้ำหวานพูดว่า “พวกมันมีความพยายามมากนะคงต้องขนกันหลายเที่ยว” แม่สรุปว่า “มดมันเป็นสัตว์ตัวเล็กๆ แต่มีความขยันหมั่นเพียรมากพวกมันค่อยๆ ขนเพื่อเก็บไว้กินหน้าแล้งมันจะได้มีอาหารกินตลอดปีแล้วลูกละ” น้ำหวานเห็นด้วยกับแม่ที่ว่าเราเป็นคนขยันมีความคิดดีกว่ามด จากนั้นทุกๆ วัน น้ำหวานรีบทำการบ้านจนเสร็จอ่านหนังสือและเข้านอน น้ำหวาน

ตื่นแต่เช้าตรูรีบอาบน้ำ แต่งตัว รับประทานอาหารเช้าแล้วไปโรงเรียนตลอดมา ในที่สุดน้ำหวานก็เรียนจบและสอบบรรจุได้ทำงานที่องค์การบริหารส่วนตำบล ไกลบ้านเธอยังคิดถึงคำสอนของแม่เสมอ เธอยังเห็นด้วยว่าความเกียจคร้าน เป็นสิ่งไม่ดี

นิทานเรื่องนี้ได้ข้อคิด ความขยันหมั่นเพียรสามารถพึ่งตนเองได้

โครงการสื่อ ๖๐ พรรษา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

คำถามและการแสดงความคิดเห็นจากนิทาน

น้ำหวานคิดใหม่

๑. ทำไมน้ำหวานจึงไม่อยากไปโรงเรียน
๒. ทำไมแม่จึงบอกน้ำหวานว่าการศึกษาเหมือนกับการปลูกส้มโอ
๓. แม่ชี้ให้น้ำหวานดูอะไร
๔. จากนิทานเรื่องนี้ นักเรียนได้รับความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมเรื่องอะไร
๕. นักเรียนคิดว่าจะปฏิบัติตัวอย่างไรกับพ่อแม่จึงจะเป็นเด็กดี

ใบงานที่ ๑๒

เครื่องหมายวรรคตอน

คำชี้แจง เขียนชื่อเครื่องหมายวรรคตอนและบอกวิธีใช้ให้ถูกต้อง

-	เรียกว่า	
	ใช้สำหรับ	
!	เรียกว่า	
	ใช้สำหรับ	
?	เรียกว่า	
	ใช้สำหรับ	
๑	เรียกว่า	
	ใช้สำหรับ	

๑	เรียกว่า	
	ใช้สำหรับ	
๒๓๒	เรียกว่า	
	ใช้สำหรับ	

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่